

Darul de Crăciun

Cele mai frumoase povestiri

București · 2019

Amintiri din copilărie

(fragment)

Ion Creangă

La Crăciun, când tăia tata porcul, și-l pârlea, și-l opărea, și-l învălea iute cu paie de-l înădușea, ca să se poată rade mai frumos, eu încălecam pe porc deasupra paielor și făceam un chef de mii de lei, știind că mie are să-mi deie coada porcului s-o frig și beșica s-o umplu cu grăunțe, s-o umflu și s-o zurăiesc după ce s-a usca; și-apoi vai de urechile mamei până ce nu mi-o spârgea de cap.

Și să nu-mi uit cuvântul! Odată, la un Sfântul Vasile, ne prindem noi vro câțiva băieți din sat să ne ducem cu plugul, căci eram și eu mărișor acum, din păcate. Și în ajunul Sfântului Vasile toată ziua am stat de capul tatei să-mi facă și mie un buhai, ori de nu, batăr un harapnic.

– Doamne, ce harapnic ți-oi da eu, zise tata de la o vreme. N-ai ce mânca la casa mea? Vrei să te bușască cei nandralăi prin omăt? Acuș te descalți!

Văzând eu că mi-am aprins paie-n cap cu asta, am șparlit-o de-acasă numai cu beșica cea de porc, nu cumva să-mi ieie tata ciubotele și să rămân de rușine înaintea tovarășilor. Și nu știu cum s-a întâmplat, că nici unul dintre tovarăși n-avea clopot. Talanca mea era acasă, dar mă puteam duce s-o ieu? În sfârșit, facem noi ce facem și sclipuim de cole o coasă ruptă, de ici o cârceie de tânjală,

mai un vătrar cu belciug, mai beșica cea de porc a mea, și pe după toacă, și pornim pe la case. Ș-o luăm noi de la popa Oșlobanu, tocmai din capul satului din sus, cu gând să umblăm tot satul... Când colo, popa tăia lemne la trunchi afară și, cum a văzut că ne așezăm la fereastră și ne pregătim de urat, a început a ne trage câteva nașteri îndesate și a zice:

– De-abia s-au culcat găinile, și voi ați și început? Ia stați oleacă, blăstămaților, să vă dau eu!

Noi, atunci, am șparlit-o la fugă. Iar el, zvârr! cu o scurtătură în urma noastră, căci era un om ursuz și pâclișit popa Oșlobanu.

Și din spaima ceea, am fugit noi mai jumătate de sat înapoi, fără să avem când îi zice popii:

*Drele pe podele
Și bureți pe păreți,
Câte pene pe cucoși,
Atâția copii burduhoși,*

cum obișnuiesc a zice plugarii pe la casele ce nu-i primesc.

– Măi! al dracului venetic și ceapcân de popă, zicem noi, după ce ne adunăm toți la un loc, înghețați de frig și spărieți! Cât pe ce să ne ologească boaita cea îndrăcită, vede-l-am dus pe năsălie la biserica Sfântului Dumitru de sub cetate, unde slujește; curat Ucigă-l-crucea l-a colăcit să vie și să-și facă budihacea casă la noi în sat. Ferească Dumnezeu să fie preoții noștri așa, că nu te-ai mai înfrupta cu nimica de la biserică, în vecii vecilor!

Și până-l mai menim noi pe popă, până-l mai boscorodim, până una-alta, amurgește bine.

– Ei, amu, ce-i de făcut? Hai să întrăm ici în ograda asta – zise Zaharia lui Gâtlan – că ne trecem vremea stând în mijlocul drumului.

Și întrăm noi la Vasile Aniței și ne așezăm la fereastră după obicei. Dar parcă naiba vrăjește: cela nu sună coasa, că i-i frig; celuia că-i îngheață mâinile pe cârceie; văru-meu Ion Mogorogea, cu vătrarul subsoară, se punea de pricină că nu ură, și numa-ți crăpa inima-n tine de năcaz!

– Ură tu, măi Chiriece – zic eu lui Goian – și noi, măi Zaharie, să prufnim din gură ca buhaiul; iar iștialalți să strige: hăi, hăi!

Ș-odată și începem. Și ce să vezi? Unde nu se ie hapsina de nevasta lui Vasile Aniței cu cociorva aprinsă după noi, căci tocmai atuncea trăgea focul să deie colacii în cuptior.

– Vai, aprinde-v-ar focul, să vă aprindă, zise ea, burzuluiță grozav; dar cum se cheamă asta? În obrazul cui v-a învățat!

Atunci noi, la fugă, băieți, mai dihai decât la popa Oșlobanu...

– Dar bun pocinog a mai fost ș-aista, zicem noi, oprindu-ne în răscrucile drumului din mijlocul satului, aproape de biserică. Încă una-două de-aieste, și ne scot oamenii din sat afară, ca pe niște lăieși. Mai bine să mergem la culcare.

Și după ce ne arvonim noi și pe la anul, cu jurământ să umblăm tot împreună, ne-am despărțit unul de altul, răbigiți de frig și hămesiți de foame; și hai fiecare pe la casa cui ne are, că mai bine-i pare. Și iaca așa ne-a fost umblarea cu plugul în anul acela.